॥ विष्णुसूक्तम्॥

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विममे रजा रेसि यो अस्केभायदुत्तंर सधस्थं विचक्रमाणस्रोधोर्रुगायः॥ तदंस्य प्रियमभिपाथों अश्याम्। नरो यत्रं देवयवो मदंन्ति। उरुक्रमस्य स हि बन्धुंरित्था। विष्णौं पदे पंरमे मध्व उथ्संः। प्र तद्विष्णुंः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः। यस्योरुषुं त्रिषु विक्रमंणेषु। अधिक्षियन्ति भुवंनानि विश्वां। परो मात्रया तनुवां वृधान। न ते महित्वमन्वंश्रुवन्ति॥ उभे ते विद्म रजंसी पृथिव्या विष्णों देवत्वम्। परमस्यं विथ्से। विचंक्रमे पृथिवीमेष एताम्। क्षेत्रांय विष्णुर्मनुषे दशस्यन्। ध्रुवासो अस्य की्रयो जनांसः। उरुक्षिति १ सुजनिमाचकार। त्रिर्देवः पृथिवीमेष एताम्। विचेत्रमे शतर्चसं महित्वा। प्र विंष्णुरस्तु तवसस्तवींयान्। त्वेष इह्यंस्य स्थविंरस्य नामं॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita.github.io}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/